

РЕШЕНИЕ

№ 442

Гр. Перник, 22.05.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Т.М.*** и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 303 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” срещу съдебно решение № 160 от 18.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1853/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 23-2307229/24.10.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Лорита – Ю” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), като наложената имуществена санкция е за неизпълнение на дадено задължително предписание.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна, а решението на първоинстанционния съд за законосъобразно, поради което смети, че следва да се остави в сила.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Първоинстанционният съд въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Приел е, че при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на 15.08.2013 година и 22.08.2013 година „Лорита – Ю“ ЕООД в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ не е изпълнил задължително предписание т. 1, дадено в протокол за извършена проверка на 09.07.2013 година и 17.07.2013 година, връчен на управителя на дружеството, а именно: да представи правилник за вътрешния трудов ред, който урежда организацията на труда и да определя началото и края на работния ден, редът за редуване на смените, почивките по време на работа и редът за отчитане на работното време на работещите в обекта, съгласно чл. 181, ал. 1 и чл. 139, ал. 1 от КТ, и чл. 4“А“ от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, със срок на изпълнение 30.07.2013 година. След приключване на последващата документална проверка на 23.08.2013 година е бил съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който издадено процесното наказателно постановление. При съставянето на АУАН е представен правилник за вътрешния трудов ред, заверен от 22.08.2013 година.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че не е осъществен състав на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, тъй като при описване на деянието са нарушени съществено процесуалните правила, относно датата на извършване на нарушението, което е довело до отмяна на наказателното постановление.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд.

От фактическа страна нарушението е описано ясно и е направена правна квалификация. Датата на извършване на нарушението е точно определено и е ясно посочено в АУАН, и това е така, тъй като разпоредбите на чл. 181, ал. 1 и чл. 139, ал. 1 от КТ, и чл. 4“А“ от Наредбата за работното време, почивките и отпуските са императивни, особена характеристика на които е, че нарушаването им се осъществява чрез бездействие, като неспазването на задълженията произтичащи от тях дава основание по преценка на контролните органи /по аргумент на чл. 404, ал. 1 от КТ/ за издадена на принудителна административна мярка „Задължително предписание“ по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, което след като е влязло в сила, то за работодателя възниква задължение да го изпълни. Предвид, че нарушението е неизпълнение на дадено предписание безусловно и винаги се осъществява чрез бездействие, което продължава докато бъде преустановено,

респективно установено, то след изтичане крайния срок за изпълнението му /30.07.2013 година/ то се счита за извършено. След изтичане на срока даден за изпълнение на предписанието и неизпълнение на същото, нарушителя осъществява нарушението до момента когато бъде то установено.

Фактите относно времето, мястото и обстоятелствата при които е извършено нарушението могат да бъдат изведени от установителната част на АУАН и НП.

Първоинстанционният съд не е изследвал осъществяването на посоченото административно нарушение в АУАН, както и доказателствата по приложената административна преписка, а именно: правилник за вътрешния трудов ред и два броя графици за работа за месец юли и месец август 2013 година, които са били представени пред контролните органи към датата на съставянето на АУАН. Безспорно е, че посочените по – горе доказателства приети от първоинстанционния съд в проведеното съдебно заседание на 21.02.2014 година са били известни и предоставени на актосъставителя преди съставянето на акта – 23.08.2013 година, като от това представяне не е изяснен въпроса в каква степен и кога АНО може да приеме неизпълнение на дадените задължителни предписания със срок на изпълнение 30.07.2013 година от работодателя – ответник по касационната жалба.

Тези обстоятелства имащи пряко отношение към отговорността на санкционираното лице не са обсъдени от районния съд, който се е задоволил да приеме наличие на съществено процесуално нарушение което не се установява.

Ето защо настоящия касационен състав приема, че основанийето на което е отменен НП е незаконосъобразно предвид наличието на дата на установяване на нарушението – датата на съставяне на АУАН, а от друга страна няма произнасяне на първоинстанционния съда по съществото на спора, съобразно наличието на достатъчно доказателства които поставят под съмнение действията на АНО. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районен съд Перник, като се вземат предвид наличните писмени доказателства и тяхната относимост към вмененото административно нарушение и да се постанови решение по съществото на спора.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН решението следва да бъде отменено, а делото се върне за разглеждане от друг състав на районен съд Перник, поради което

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 160 от 18.03.2014 година постановено по н.а.х.дело № 1853/2013 година по описа на районен съд Перник, 5 наказателен състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/ /п/